

bolj jedrnate in značilne vsebine. Najbolj pa pogrešamo njegove sodbe, oziroma literarne ocene. Seveda si mislim to povsem drugače, nego je storil Glaser po nekod. Tu intam je namreč napisal za vsebino par besed, a to ni nikaka ocena. Kdo se ne bi namuznil, ko čita mesto ocen opazke, kakor n. pr. »Župnikov hlapec, če je pri zdravi pameti, ne bo gojil nad, da bi postal zet okrajnega sodnika« (str. 120.) ali »V tej povesti nastopajo otroci preveč modro« (134) ali »Črtica iz sedanje dobe ni posebno laskava za moški spol« (136) ali »Vsako ponosno in omikano dekle bi slabo sprejelo snubača, katerega bi taka malenkost (koline) privedla do odločilne besede.« i. t. d.

Kersnik je bil mnogo bolje opisan v raznih člankih, ki so izšli po njegovi smrti. — Tavčar ni dovolj ocenjen; razdelitev njegovih povesti, kakor jo navaja Glaser, je neumestna in nepotrebna. Tavčar je v celoti romantik, in naj je pisal, kar je hotel. — Pomena kakega pisatelja v literaturi profesor Glaser ni skoro nikjer poudaril; po njegovi zgodovini soditi, je Koder prav tako imeniten pisatelj kakor Kersnik ali Tavčar. — Skratka: oddelek o naših pripovednikih nima niti približno znakov kake slovstvene zgodovine.

Glaserjeva zgodovina nas je torej povsem razočarala. Sicer še pride drugi del zadnjega zvezka, a že sedaj lahko izrečemo z mirno vestjo svojo sodbo. Hvaležni smo Glaserju za trud, ki ga je imel, in za podatke, ki nam jih je zbral, hvaležni pa mu ne moremo biti za način, kako nam je napisal slovstveno zgodovino.

Na Dunaju v juniju 1899.

Dr. Fr. Vidic.

Jezus Kristus pravi Bog. Pregled najvažnejših dokazov tej temeljni resnici krščanske vere. Spisal dr. Ivan Svetina, katehet in profesor na c. kr. višji gimnaziji v Ljubljani. V Ljubljani 1899. Natisnili J. Blaznikovi nasledniki. Založil pisatelj. Cena 40 kr. — Na priloženem listku izjavlja pisatelj, da je čisti dohodek namenjen v prid notranji opravi za kapelico sv. Alojzija v novem poslopju c. kr. višje gimnazije v Ljubljani. — Na 93 straneh male 8° nam je tu podal g. pisatelj temeljne dokaze, ki se nanašajo na božanstvo Kristovo ter so, kakor je znano, predmet verskemu pouku v šestem razredu gimnazijskem. Priznamo, da smo z veseljem prebirali brošurico, ker nam podaje v mili materinščini to, kar so nam svoj čas vbijali v trde butice v blaženi nemščini, in pri tem smo se živo spominjali muke in truda, ki nam ga je provzročevala dogmatika, predavana v tujem jeziku, da jo je marsikateri izmed nas klel in jo menda še dandanes kolne, kakor nekdanj gorjanci naši Ravnikarjeve molitvenike. Veselo jo pozdravljamo kot dokaz, kako lahko in lepo se bode izvrševal verski pouk na srednjih šolah, kadar nam bode danó, spoznavati svojega Boga in božje skrivnosti v materinščini.

Male pesni. Ljubljeni mladini zložil I. M. Kržišnik. — V Celji 1899. Tiskal in založil D. Hribar.

V tej knjižici je nekdanji sotrudnik »Ljubljanskega Zvona« zbral nekaj svojih otroških, šaljivih ter cerkvenih pesmic, ki dojdejo dobro zlasti sestavljaljem čitank za naše ljudske šole. Večina teh pesmi in pesmic pripada najboljšim, kar jih imamo v tem žanru v naši mladinski literaturi. Naša mladina bo te stvari gotovo rada prebirala, saj so po večini pisane v narodnem duhu. Naivnost, otroški humor, šegavost in celo satira diha iz teh verzov. Kdor se